

рівня зайнятості в країні. Існує емпіричне правило: збільшення значення «Non-farm payrolls (пейролів)» на 200000 чол. на місяць прирівнюється до збільшення ВВП на 3.0 %. При збільшенні «пейролів», євро буде знижувати свою значимість і навпаки.

Отже, економічні показники будь-якої країни несуть в собі вирішальний характер. Адже в залежності від їх рівня буде залежити вартість певної валюти. Щоб зберегти цінність валюти на ринку ЄС, керівництво держави знизило відсоткову ставку до рівня 0,00%.

Список використаних джерел:

1. Школьник І.О. Фінансовий ринок України: сучасний стан і стратегія розвитку: Монографія. – Суми: ВВП «Мрія-1» ЛТД, УАБС НБУ, 2008. – 348 с.
2. Ляшенко С. В. Глобалізаційні процеси на фінансових ринках та оцінка їх впливу шляхом розрахунку VAR індексу Першої фондової торгівельної системи / С. В. Ляшенко // Економічний вісник Донбасу. – 2009. – №2(16). – С. 128 – 150.
3. http://www.teletrade.com.ua/analytics/economical_calendar/date-01-03-2016/date-21-03-2016

УДК 330.22.12

Красножон С.В.

к.е.н., доцент

*доцент кафедри інвестиційної діяльності
ДВНЗ «КНЕУ ім. Вадима Гетьмана»*

СТИМУЛЮВАННЯ ІНДИВІДУАЛЬНОГО ІНВЕСТУВАННЯ

На даний час в Україні чинними є кілька концепцій та програм, які спрямовані на розвиток наступних сегментів фінансового ринку : недержавного пенсійного забезпечення, небанківських фінансових послуг, державних цінних паперів, ринку капіталів. Фактично, ці документи охоплюють майже всі фінансові інструменти, проте, якщо оцінювати їх наповнення з погляду стимулювання індивідуального інвестування, можна виділити наступні неповноцінні компоненти:

- по-перше, всі програми мають сегментарну спрямованість, тобто орієнтовані на розвиток того чи іншого окремого сектору фінансового ринку України. Відповідно, відсутня єдність у підходах до вирішення питань про розвиток індивідуальних інвестицій на усьому фінансовому ринку;
- по-друге, серед більшості завдань, які заплановані органами державної влади до виконання, відсутня конкретика – переважають загальні цілі, в цілому описового характеру, які характеризують ймовірний, бажаний стан того чи іншого сегменту фінансового ринку;
- по-третє, головні аспекти розроблених програмних заходів сконцентровані на вирішенні проблем інституціональних учасників фінансового ринку – фінансових інститутів, тоді як інтереси індивідуальних інвесторів представлені за залишковим принципом.

Отже, якщо поєднати наведені недоліки чинних програм з аналізом інвестиційної активності індивідуальних інвесторів на фінансовому ринку, можна дійти висновку, що головною проблемою є фрагментарність дій, заходів держави та інших учасників фінансового ринку.

З іншого боку, проблема активізації інвестицій фізичних осіб в інструменти фінансового ринку ускладнюється наступними факторами: по-перше, різною економічною та правовою природою інструментів грошового ринку; по-друге, суттєвими відмінностями діяльності емітентів, що функціонують на грошовому ринку; по-третє, різними історичними передумовами появи та розвитку окремих сегментів грошового ринку.

Приймаючи рішення щодо придбання інструментів фінансового ринку, фізична особа орієнтується на можливості за їх рахунок досягти поставленої мети (отримання прибутку або досягнення соціального ефекту). Відповідно, виникає проблема узгодження інтересів індивідуальних інвесторів з інтересами інших учасників фінансового ринку – насамперед, емітентів, які за рахунок випуску власних фінансових зобов'язань формують попит на капітал [1]. Процес узгодження відбувається в рамках чинного законодавства, яким зафіксовані певні обмеження на інвестиційну діяльність фізичних осіб на окремих сегментах фінансового ринку та характеристики інструментів.

Ключовими проблемами, що вимагають першочергового врегулювання захисту прав інвесторів є:

- проблеми законодавчої бази у частині повноважень державних регуляторів, зокрема, забезпечення державного нагляду за однаковими за своєю природою сегментами фінансового ринку;
- недостатні стандарти розкриття інформації інститутами спільного інвестування (ІСІ) та недержавними пенсійними фондами (НПФ). Необхідність паралельного існування кількох рівнів оприлюднення інформації ІСІ та НПФ;
- фактична відсутність компенсаційних механізмів на ринках послуг ІСІ та НПФ – тобто, інвестор не має можливості забезпечити альтернативні доходи та компенсувати втрати при проведенні операцій;
- слабкі норми захисту персональних даних споживачів фінансових послуг, за виключенням сфери недержавного пенсійного фінансування.

Аналіз факторів інвестиційної діяльності фізичних осіб в Україні засвідчив, що, незважаючи на досить складну ситуацію в питанні формування заощаджень (насамперед – низький рівень життя), вже на сучасному етапі існують передумови для значної активізації цього процесу: збільшення кількості фізичних осіб, які в змозі формувати заощадження та збільшення кількості фінансових інструментів для індивідуального інвестування.

Список використаних джерел:

1. Основні засади грошово-кредитної політики на 2016-2020рр. [Електронний ресурс]. – режим доступу : <http://tak-audit.com.ua/material/265-pro-osnovni-zasadi-groshovo-kreditnoji-politiki-na-2016-2020-roki>.

УДК 336.76

*Левченко К.М.
аспірант кафедри фінансові ринки
ДВНЗ «КНЕУ ім. Вадима Гетьмана»*

РИЗИКИ ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ З УПРАВЛІННЯ АКТИВАМИ ІНСТИТУЦІЙНИХ ІНВЕСТОРІВ